

„Der har du den, min Dreng!“ sagde hun og stormede afsted med en forløren Latter.

I det første Øjeblikks Ophidselse havde Karsten From nær kastet sig over hende. Men da hun var borte, lo ogsaa han, og det med en Latter, der kom fra Hjertet. Nu var han ganske sikker paa at være bleven hende kvit. Og som befriede Fugle stormede hans Tanker tilbage til Jytte Abildgaard.

II.

Om Aftenen kørte han ind til Kasino, som i disse Dage var udlejet til en velgørende Forening. Der havde her de foregaaende Aftener været afholdt Basar, og nu skulde Festen afsluttes med en Symfonikoncert og en lille Dans. Da Fru Bertha var Medlem af Foreningens Bestyrelse, havde hverken hun eller Jytte kunnet undslaa sig for at deltage.

Karsten From kom med Vilje saa sent, at Koncerten var begyndt, da han afleverede sit Ydertøj i Garderoben. Han vilde forsøge at komme under Vejr med Jyttes Følelser ved en Overlistelse.

I den Anledning havde han sikret sig ikke alene en af de forreste Pladser ved Orkestret, hvor han plejede at lade sig se ved slige Lejligheder, men ogsaa en Stol i Baggrunden af en Sideloge, der skulde tjene ham til skjult Observationspost. Her lod han sig lukke ind under Pavsens foran Symfoniens *Scherzo*.

Lyset i Kronerne var neddæmpet. Over den store Sal